

Filippenzen 1: 1-11: Liefde ziet scherp.

Orde van dienst:

Welkom

Votum en zegengroet

Opwekking 803 Vol ontzag voor u...

Gebed

Kindmoment

Inleiding.

Lezen: Filippenzen 1: 1-11

Psalm 63: 2, 3

Preek over Filippenzen 1: 9-11

Sela - Jezus' liefde voor mij

Wet: Tien woorden en Romeinen 13: 8-10

Nieuw Liedboek 1008 Rechter in het licht verheven.

Gebed

Collecten

Opwekking 502 Jezus ik wil heel dicht bij u komen.

Zegen.

Inleiding:

Vorige week ging de preek over Filippi. De eerste stad in Europa waar Paulus het evangelie over Jezus mocht brengen. We zagen hoe drie mensen tot geloof kwamen.

Drie heel verschillende mensen.

Dia 1

De rijke, zoekende Lydia.

De bezeten slavin.

De Romeinse cipier.

Ze werden bevrijd van hun zoeken, hun pooiers en hun zonden.

En ze zijn er heel blij mee.

Dat is ook Jezus' programma. Hij is een bevrijder.

Hij bevrijdt je van je zonden, hij bevrijdt je van het oordeel van God, hij bevrijdt je van de vloek van de wet, hij bevrijdt je van de banden waarmee de Boze je vast wil zetten. Hij bevrijdt je denken. Hij bevrijdt je van jezelf. Hij is een bevrijder.

Als iemand dus aan je vraagt waarom je christen bent, dan is dit het sleutelwoord: ik heb mijn Bevrijder gevonden!

We gaan nu de brief van Paulus lezen, die hij schreef aan deze christenen in Filippi.

Het bijzondere is, dat hij dan zelf gevangen zit.

Hoogstwaarschijnlijk in Caesarea.

Dat is een stad aan de kust van Kanaän. Nog door Herodes de Grote gebouwd.

Dia 2

Met een mooi zomerpaleis. Een renbaan en een amfitheater.

Paulus zit daar gevangen. Hij wacht totdat hij naar Rome zal worden gebracht. Hij gaat naar de keizer. Ondertussen wordt hij bedreigd door felle joden, die hem willen doden.

Stel je voor: Paulus zit zelf gevangen, is geboeid, wordt bedreigd, en dan schrijft hij over de liefde, over vrijheid, over zijn leven met Christus.

En als hij over zijn leven met Christus schrijft, noemt hij zichzelf een 'slaaf' van Christus.

Slaaf van zijn bevrijder.

Hoe kan dat? Zijn vrijheid zit van binnen.

Preek:

Hebben jullie het al gehoord?

Hanneke is verliefd. Op Paul.

Ze kent hem van school. In het fietsenhok liepen ze zomaar tegen elkaar op.

Paul lachte en zei: "O sorry".

Wat verlegen zei hij: "Hé, maar: wat zit je haar leuk".

En Hanneke was verkocht. Ze was in een keer verliefd.

De verliefdheid kroop vanuit haar tenen omhoog en gloeide tot in de puntjes van haar oren.

Haar vriendinnen begrijpen er niets van. Wat ziet ze in die Paul? Hij is zo saai. Altijd van die witte sportsokken aan. Zegt nooit wat. Gaat nooit uit.

Anneke ziet dat niet. Ze is verliefd. En...liefde maakt blind, zeggen we dan.

We bedoelen: als je van iemand houdt, zie je niet meer hij eruit ziet. Dat dikke bierbuikje is best wel zacht. En dat haar tanden scheef staan,.... o, is dat zo?

Liefde maakt blind. Gelukkig maar.

En tegelijk is het niet waar: liefde ziet heel scherp.

Dat leren we hier van Paulus: de liefde ziet scherp.

Dat is ook het thema van deze preek en dat wil ik u graag laten zien.

dia 3

Liefde heeft in onze tijd een softe klank. Liefde verbinden we met verliefdheid. Met romantiek. Met zoete liefdesliedjes. Met tachtig tinten grijs.

In de Bijbel is liefde een sterk woord. Heel krachtig.

In het Hooglied staat het zo: "Draag mij als een zegel op je hart,

dia 4

Als een zegel op je arm.

Sterk als de dood is de liefde,

beklemmend als het dodenrijk de hartstocht.

De liefde is een vlammend vuur,

een laaiende vlam."

Natuurlijk heel vreemd, dat het Hooglied de liefde vergelijkt met de dood. Wat hebben liefde en dood met elkaar te maken?

In ieder geval één ding: als ze iemand vasthebben, laten ze niet meer los.

Dat is liefde: die laat niet los.

Die liefde kan offers brengen. Kan vergeven. Want je wilt die ander niet kwijt.

Kijk hoe sterk de liefde van God is: hij geeft zelfs zijn eigen zoon over aan de kruisdood om ons te bevrijden. Hij laat zijn schepping niet los. Jezus wil sterven voor zijn bruid, zijn gemeente.

In de Bijbel is liefde dus niet slap en romantisch, maar heel sterk. Liefde zet je in vuur en vlam.

Paulus ziet die liefde ook heel scherp terug bij de christenen in Filippi. Toen hij in de gevangenis zat en geen kant op kon, hebben zij voor hem gezorgd.

In die tijd was de verzorging in gevangenissen vaak slecht. Je kreeg geen of weinig eten van de bewakers. Je moest geholpen worden door je familie of je vrienden. Die moesten wat eten, kleren en medicijnen brengen. En nu waren er christenen helemaal uit Filippi naar Caesarea gekomen om Paulus wat geld te brengen en hem te bemoedigen. Een lange, gevaarlijke eis.

Zo hoog achten zij Paulus. Zoveel hielden ze van hem.

Paulus ziet hun liefde heel scherp en is daar erg blij mee.

Hij ziet ook heel scherp hun 'bijdrage aan de verspreiding van het evangelie'. Ze spreken over hun geloof. Ze steunen de apostel van Jezus, die dat evangelie ook mag verspreiden.

Alleen wat zegt Paulus nu in zijn brief: **"Ik dank mijn God altijd wanneer ik aan u denk...."**. Dia 5

Hij bedankt die Filippenzen niet. Hij dankt God!

Heel scherp ziet Paulus de bron van hun liefde: dat is de liefde van God, die zich ook over hen ontfermd heeft. Net zoals hij over Paulus zelf had gedaan. Ze leven van dezelfde liefde!!
"Ik dank mijn God altijd als ik aan u denk, telkens wanneer ik voor u allen bid".

Vind u dat niet mooi?

Wat een diepte geeft dit. Wat mooi om zo voor elkaar te bidden.

Om de liefde van je man of vrouw te zien. En om achter die liefde de liefde van God te zien, die je aan elkaar gaf. Om zo naar je broeder of zuster in de kerk te kijken. Als een geschenk van God aan jou.

Een broer en zus die net als jij delen in Gods genade. Leven van Gods liefde.

Dankt u ook voor elkaar?

Of ziet u eerst wat er ontbreekt? Wat niet goed is? Waar je het niet mee eens bent? Heeft u vooral kritiek? Cynisch? Als u dat doet, werkt u de Heilige Geest tegen. U ontmoedigt zijn werk. En u ontmoedigt uw broeder en zuster. Denk daar eens over na!

Paulus begint met dankbaarheid.

Dankbaarheid aan God.

Liefde ziet scherp.

Dat zie je ook in het vervolg.

Want Paulus dankt niet alleen voor de christenen in Filippi. Hij bidt ook voor ze.

Een heel mooi gebed.

Hij bidt: **"En ik bid dat uw liefde blijft groeien door inzicht en fijnzinnigheid, zodat u kunt onderscheiden waar het op aan komt".**

dia 6

Hij bidt om groei.

Want Paulus ziet ook wel, dat die christenen in Filippi nog maar net Christus zijn gaan volgen. Ze moeten nog zoveel leren. Er ontbreekt nogal wat. Hun oude leven kunnen ze niet zomaar even loslaten. En hij benoemt dat ook eerlijk.

In zijn brief heeft hij het over ijdelheid en egoïsme in de gemeente. Er is verdeeldheid, ruzie, in de gemeente. En twee zusters, Euodia en Syntyche noemt hij bij name: die twee moeten eens ophouden met ruzie maken en zich met elkaar verzoenen!

In zijn brief kraakt Paulus dus een paar harde noten.

Ook dat is liefde.

De liefde aanvaardt de ander. De liefde bedekt veel zwakheden. De liefde is geduldig.

Maar tegelijk wil de liefde niet dat die zwakheden blijven.

Dat merk ik als ik met mijn kinderen omga. Ik hou intens veel van hen. Vanaf hun geboorte is mijn hart vol gelopen met een liefde, een genegenheid, die ik mij voor die tijd niet heb kunnen indenken. Ik aanvaard hen. Heb hen lief zoals ze zijn. Kan zoveel van ze hebben. Ook hun zwakheden.

Maar tegelijk wil ik dat die zwakheden verdwijnen.

Juist omdat ik zo van ze houd.

Als je echt van je zoon houdt, haat je het als hij liegt of vast zit aan de drank. Je wilt dat hij een mooi mens wordt. Juist omdat je van hem houdt, zie je heel scherp wat er niet goed is. En daar praat je over met hem. Zo geef je hem de ruimte om te veranderen.

De vader van de verloren zoon sluit zijn jongste zoon in de armen als hij weer thuis komt. Ook al heeft hij zijn vader dood gewenst en een deel van de erfenis erdoor gejaagd. Heeft hij jarenlang zijn geld aan rare vrienden en vreemde vrouwen en drank verpatst. Ook al komt hij naar huis, omdat hij geen andere keus heeft. Ook al stinkt hij naar de varkens.

Zijn vader omarmt hem. Wat heeft hij naar hem verlangd!

Maar tegelijk wil hij dat zijn zoon weer helemaal schoon wordt. Hij geeft hem schone kleren. Een ring aan zijn vinger. Hij mag weer echt zoon zijn. Die vader wil niet dat zijn zoon een vage zwerver is, verslaafd aan drank en vrouwen. Hij wil dat zijn zoon mooi wordt. Sterk. Stralend. Bron van liefde.

CS Lewis zegt het heel mooi in zijn boekje over het lijden.

Dia 7

Hij schrijft: **“De liefde kan alle zwakheden vergeven en ondanks die zwakheden blijven liefhebben. Maar de liefde kan niet anders dan blijven verlangen, dat die zwakheden verdwijnen. De liefde is gevoeliger dan de haat voor iedere smet op de geliefde. Van alle machten ter wereld vergeeft de liefde het meest, maar ziet het minste door de vingers.”**

Zo gaat Jezus ook met ons om.

Wij zijn de bruid van Christus. Hij heeft ons uit de goot gehaald. Bevrijd. Door zijn liefde zag hij onze nood: mensen worden niet gelukkig van afgoden.

Maar daar blijft het niet bij: hij wil, dat we op de trouwdag er smetteloos bij staan. Met een mooie trouwjurk. Met een kroon vol goede werken. Stralend.

Zo wil je je bruid toch zien! Je wilt dat ze straalt. En juist daarom wil je iedere vlek, iedere kreukel, wegdoen. Juist daarom ben je kritisch op elkaar.

Dat bidt Paulus ook: “Dan zult u op de dag van Christus zuiver en onberispelijk zijn, vol van de vruchten van de gerechtigheid, die u dankt aan Jezus Christus, tot lof en eer van God”.

Ten slotte.

Dia 8

Het is heel mooi, dat Paulus bidt om groei. Een heel mooi en positief woord.

Zijn woorden breken niet af. Vernederen niet.

Ook al ziet hij heel scherp, dat er nog van alles ontbreekt.

Hij is ook niet iemand, die in de gevangenis het geld in ontvangst neemt en verder niets meer van zich laat horen. Nee, hij neemt de moeite om een brief te schrijven. En dan niet even een snel bedankje. Nee, hij neemt zelfs de moeite om een echte brief te schrijven. Een brief waarin hij heel open schrijft hoe lief hij die mensen in Filippi heeft. Hoe hij naar ze verlangt.

Maar ook een brief, waarin hij de moeite en het risico neemt, om nog te vertellen wat beter kan. Je voelt: dat is een risico.

Want voor hetzelfde geld voelen die Filippenzen zich beledigd door wat Paulus schrijft: “ijdel, trots, egoïstisch, ik!?!? ...Wat denkt die Paulus wel!!!”.

“Moet ik mijn ruzie met Syntyche bijleggen, weet hij wel wat zij over mij in de gemeente gezegd heeft?! Die Paulus kan me wat! Krijg ik de schuld!”.

Dat is het risico als je iemand de waarheid zegt. Dat je hem of haar kwijt raakt. Dat je verwijten krijgt. Toch zeg je het.

Zodat die ander de kans krijgt om te veranderen. Mooier te worden. Liefdevoller.

Als je zegt wat gezegd moet worden, zodat de ander kan groeien, dan toon je dus veel liefde.

Onverschilligheid is erger dan haat.

Paulus heeft het over groei.

Groei in ‘liefde door inzicht en fijnzinnigheid’.

Hij bedoelt: als je van iemand houdt, wil je weten wie die ander is. Je bent verliefd en je zoekt op Facebook naar foto’s. Je leest waar ze op school zijn gegaan. Je wilt weten wat hij graag doet. Wil je de ander geen pijn doen.

Paulus wil dat wij groeien in liefde. Volwassen worden. Aanvoelen wat de wil van God is. En die wil graag doen. Omdat we zijn kinderen zijn en van onze vader houden.

We hebben van God een zondag gekregen. Een rustdag. Een feestdag.

Al jaren hebben we het erover: wat mag nu wel en wat mag niet op zondag? Moet je twee keer naar de kerk? Mag je niet met een wedstrijd meedoen op zondag? Mag je naar het strand?

Daar zegt de bijbel niet veel over.

En het werd een dag van regeltjes.

Maar je voelt wel: dan is de liefde eruit weg.

Paulus bedoelt: de liefde maakt je gevoelig en geeft inzicht. Door de liefde voor God ga je met de zondag om.

Door de liefde weet je wat je vrouw fijn vindt. En wil je dat ook weten.
Door de liefde weet je wat je naast nodig heeft in deze corona-tijd.
Door de liefde zet je je gaven in in de kerk. Hoe gebrekkig de broeders en zusters in jouw ogen ook zijn.

De liefde gaat verder dan ons aan de tien geboden houden. Of aan wat regels.
Een slaaf houdt zich aan de regels. Omdat hij anders straf krijgt. Hij doet het minimale.
Kinderen doen wat vader vraagt uit liefde. Zij doen het optimale.
Kinderen mogen ook groeien.
Krijgen tijd. Mogen vallen en opstaan. En iedere vader is blij met de eerste stapjes.
Maar tegelijk verlangt diezelfde vader, dat zijn zoon straks naast hem loopt met een sterke, mannelijke tred. Dat hij nu zelf verantwoordelijkheid voor zijn leven neemt.

Liefde is blind. Het sluit de ogen voor de zwakheden van de ander en bedekt. Gelukkig maar.
Liefde ziet tegelijk heel scherp de zwakheden van de ander. Gelukkig maar.
Beiden geven ruimte om te groeien en op de dag van Christus klaar te staan voor het grote feest.
Ik kwam dit gebed nog tegen. En dat wil ik graag met u delen: dia 9

Ik bid
Dat de Geest je wijsheid
en inzicht mag schenken'
ik bid
dat je mag groeien in kennis
en Gods wil mag verstaan.
Ik bid
dat je zult kiezen
wat God van je vraagt.
Ik bid
dat je de goede weg mag vinden
dicht bij de Heer.

En ik vraag je
of je dit ook voor mij wilt bidden.

Amen.